Nedelja, 1. december 2019

Pohod po Šempaskih bregovih

Prvega decembra smo se člani našega društva udeležili 8. tradicionalnega pohoda po Šempaskih bregovih, ki ga v Šempasu pripravljajo na prvo nedeljo v mesecu decembru. Organizatorji so Turistično društvo, društvo upokojencev in krajevna skupnost Šempas.

Udeleženci pohoda smo se zbrali na prireditvenem prostoru pri Kulturnem domu v Šempasu. Šempasci bi rekli na »plošči«. Predsednik Turističnega društva Emil Batič nam je na kratko orisal pomembne točke pohoda med šempaskimi vinogradi in zgodovinske znamenitosti v Šempasu.

Ime kraja Šempas se prvič omenja kot Sancto Passo (Sveti prehod) okrog leta 1200. Za časa Habsburžanov se je pojavilo ime Schonpass (Lepi prehod), kar je pripeljalo do imena Šempas. Prvi zametki kraja so bili na delu Šempasa, imenovanem Tabor(takrat Stari grad), kjer so živeli italijanski grofje Vaccano .

Udeleženci pohoda smo na začetku pohoda šli mimo obnovljene kapelice na Gunu. V kapelici je bil kip Marije z detetom iz leta 1550 in je sedaj restavriran postavljen v župnijski cerkvi sv. Silvestra v Šempasu. V kapelici pa je tridimenzionalna slika kipa, ki nadomešča original.

Šli smo mimo lepo obnovljenega vaškega vodnjaka, korita s čisto izvirno vodo, imenovanega Brida in mimo šempaske cerkve sv. Silvestra. Njena predhodnica je bila cerkev iz 13. stoletja, ki je služila kot grajska kapela plemiške družine Vaccano iz Starega gradu v Šempasu. Cerkev krasi poseben zvonik, s tako imenovano »beneško krono«.

Prečkali smo Trg Franca Krašna, botanika in profesorja, ki se je rodil leta 1840 v Šempasu in se odpravili proti šempaskemu polju. Ustavili smo se pri spomeniku narodnemu heroju iz Azerbajdžana, Mihajlu, ki je padel v bojih v Vitovljah nad Šempasom 2. novembra 1944 in je pokopan v Čepovanu.

Ob postanku pa smo bili priča nevsakdanjemu dogodku, divji vožnji osebnega vozila mimo nas in med nami, ki ga je iz »tehtnih« razlogov lovila policija s prižganimi modrimi lučmi in sireno. Ogroženi smo bili vsi pohodniki, toda k sreči se je vse srečno končalo. Policisti so že kakih trideset metrov stran od nas »pogumnega« voznika ustavili in z njim poravnali račune.

S čudnimi občutki zaradi doživetega smo pot nadaljevali mimo domačije umetnika Marka Pogačnika. V osrčju šempaskih bregov, vinogradov, pa nas je čakala »šnita« pršuta, domače vino, topel čaj in napev harmonike.

Odšli smo še do jezera Vogršček, ki je bilo zaradi obilnega deževja kar napolnjeno. Od tam smo se povzpeli še na grič Visoko in se skozi zaselek Jezero vrnili na prireditveni prostor.

Na »plošči« je ogenj na odprtem ognjišču ob zvokih harmonike pričaral prijetno vzdušje. Domače »Rijavčeve« klobase z zeljem in popečeno polento so navdušile pohodnike. Član Turističnega društva nam je povedal, da koruzo za polentno moko pridela društvo samo na šempaskem polju. Tako obujajo v veselem druženju tudi tradicijo ličkanja in spravljanja koruze.

Vreme nam je bilo ves čas pohoda naklonjeno, naše druženje po pohodu pa je na hitro zaključila dežna ploha.

Tekst: Sonja